

מאכלי
אליהם...

המאכלים
המיוחדים
המיוחדים
המיוחדים

המסעדה החדשה והמיוחדת
בעיר

נפתחה השבוע

"אולימפיה" בהנהלת שבתאי, רחוב קרית ספר 25
פנת רחוב קרליבך, תל-אביב

"דחף"

לו
נשרו
השערות!

ולך?

אם יש לך
ראגות שער

פנה למחלקה למפול שער
ב"רובינס קוסמטיקוס", ב'
חולת הביאוקוסמטיקאי
אלכס רובין, תל-אביב,
רח' פינסק 2, טל' 22128
— חיפה, רחוב הרצל 1.

הוד הדר
ותפארת
בנעל מרה

הנהדרת

השתתפו
במבצע
הסטיפנדיות

של
הסס
אוריאל

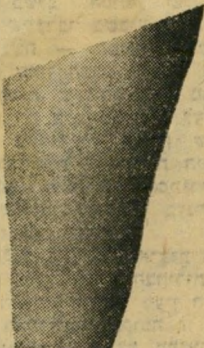
אלה, שהתנהלו על בסיס של אמון הדדי,
יביא תועלת בשלב הנוכחי.

ב. ב. כיש

על שלושה פשעי "העולם הזה" ועל אר'
בעה לא אשיכנו: למה הפסקתם את תחרות
ההתיבות של ב.ב.?

תושב הרוצה בעילום שמו,
תל-אביב

כפרס תנחומים לקורא האלמוני, שנפגע עלי'
ידי ההפסקה הזמנית של תחרות ההתיבות
בגלל העסק הביש, עוד חתובה:

בתיאבון, ביני

הרשו לי לענות לקורא ברוד נורדהייז
(העולם הזה 1204):
צחוק מהדת עושים ראשית כל הדתיים
עצמם, המוויפים פרטובלים של ועדתהבה"י
רות לרבנות הראשית, ושהמציאו את כל
הבריחות הנכות על הרב טוידאנו וז"ל —
ולא כתבכם שמעון צבר, אשר כתב את
אשר התרחש וראה בעיניו ביוםכיפור.
באשר לצום ביוםכיפור או פירסום אי'
הצום, כדאי לקורא ברוד נורדהייז לזכור
שאילו ראש ממשלת ישראל הכהני בי'
עתון "מעריב" כאילו נמנה הוא עם הצמים
ביום הכיפור. מדוע יעלים זאת כתבכם מר
צבר?
אומנם ראש הממשלה, שאמר בשעתו כי
"הדתיים הם עובדי אלוילים", השתתף באותו
יוםכיפור בתפילתם. אך כנראה לא, עבד
אלוילים" עד כדי צום של יממה.
אכן, גם אני ומכירי לא צמנו ביום הי'
כיפור, ולא סגרנו את הריכי המטבח כשל
כד.

אייבמן בפארים

קרה לי מקרה מעניין במסגרת הפאריאלי.
אין לי רגיש נחיתות, כמו שיש לשמה יש'
ראלים, לקרוא עתונים עבריים במסגרת ואני,
עם "העולם הזה" שלי, פותח לדוחה את
הדפים. היה זה במקרה נליון ראשיהשנה
עם המסה העמוקה של אורי אבנרי על
אייבמן.

הרגשתי במסגרת מכונים מלאישינאה, אך לא
היה לי העזו לרבר, לפתע פיתאום אני
מקבל כסירה על פני מנכרתו אחד, זה
שהרגשתי במסגרת. הוא צועק לי: "יהודי
מולכר!" נעלמתי, נתתי לו כאבוי אביו. הוא
הסיה בפני מלים מאייבות, כגון, "עוד לא
הסמ המלאכה!" או, "הכו עוד קצת!"
היו צרפתיים על ידי, כביכול צרפתיים
טובים, שנתנו לשני פחנות. הם הכריחו
את הארור לבקש סליחה לא מצאתי לנכון
להיכנס עמו לתיגרתיידיים, כי זה לא
מסביר.

לא אחש אם אומר שבין הצרפתיים לא
הסרים אנטישמים, אף כי הם יודעים להסי'
תיר זאת בסכנת האריות שלהם, שהת'
פרסמו בה.

שבואל אביסל, פארים, צרפת

אבות מוד אנרגיה

במסגרת פשעים סיפר העולם הזה (1205),
כי פניו של יונגשטיין הפכו לעיסה תחת
אלותיהם של השוטרים, שאצו לנקום את
נפשת האגרות שהוסח בלכתו של הקצין
נולדברג. הכתבה מסתיימת בכך שיוני'
שטיין יועמד לדין על תקיפת הקצין.
אנא, הואילו להבהיר:
האם ראשים יוטרים לבנות עזיר, ואפי'
לו בעונש?
הראשים יוטרים לתקוף באלות אדם שרק
אנרופים לו בקצה ידיו?
ואם אנשי החוק עצמם כבר הענישו את
יונגשטיין על תקיפתו, מדוע עליו לעמוד
לדין נוסף?

דינה, ירושלים

בחדרי חדרה

הצטערת לקרוא במסגרת מכתבים למערכת
(העולם הזה 1202) את זג השורות הי'
התומות על-ידי עו"ד דויד ברסן, בגלל
אי הדיוק בהן.

(א) מר ברסן התפוסר מראשות עירינת
חדרה, לא למסרי מרצונו הטוב. הוא נאלץ
להתפטר, כי נכרו עליו אותם זרים פחז'
ומשנים המצויינים במכתבו.
(ב) אם הייתה התנגדות לפעילותו במס'
לנה או לא, עובדה היא, כי עד לאחר הי'
בחירות האחרונות לא נמל כמעט חלק בחיים
הפוליטיים, ולדעתי צדק, כי באותו שנה
בו היה יכול לפעול, שלטה עדיין אותה
קבוצה אשר מר ברסן חושבה לעוינת לו
(ואם בכך אינו טועה...).

(ג) עורך "העפית" לא טעה, כאשר ציין
כי שליחותו של ברסן, הייתה מלונה ברסן
ברור, כי מעמדו במפלגה ישוב להיות
כבימים עברו. שאילמלא כן, בהכרחי את
האיש, הנני משובע כי לא היה שב לעסי'
קנות במפלגתו.

(ד) אמת, לא אחד בחדרה חדר, כפי
שציין ברסן, מעצם עליות קרנו במפלגה,
ועוד נכחו לברסן מאבקים פנימיים, בה'
ניעה השעה.

צבי רביב, חדרה

מסגרת זה בישראל ב"איבוד לחסם" של הי'
הותמים, הנני להזכיר לו שלאחר מיבצעי
סוני יצאה חוברת, "הכל על כפריקאס", בה
הופיעו יחד עמו גם נתן אלתרמן, אברהם
שלונסקי ועוד סופרים, תוכן חוברת זו כי'
זוראי לא נעם לישלסונות.

משה הליס, טבריה

איר לא הרגיש העורך כאבסורד שי'
יכול משהו בעל קצת הניון להצדיק רצה
לדי כפר שפריר, ועוד לטעון שאין מצדי'
קים את הרצה בשל נאשנות מפלגתית כבי'
יכול?

משה דחיק כהן, ירושלים

העורך לא השווה את שני המצבים. הוא
הביא דוגמה ישראלית דמיונית כדי להמחיש
לקורא הישראלי את קיצוניות מינשר ה'120
כפי שהיא נראית בעיני הקורא הצרפתי.

החתומים על מינשר ה'120 הם ברדר כלל
פאראזיטים החיים על חשבון הכלל, אנשים
שלא עבדו, לא רוצים לעבוד וקוראים רק
לאנשיהעבודה האמיתיים שיטפכו את רסם
בעד הרעיונות של סאנאן, הרוצה בעצמה
לחיות חיים טובים ונוחים.

...מדוע שתקו אנשיההרות הצרפתיים בי'
משר שש שנים, ורק כאשר כרושציב הודיע
"טכריתמועצות הכירה ב"ממשלת" אלג'יר'
יה, הופיע המינשר?

א. בן-שמואל, תל-אביב

מינשר ה'120 יזום והופיע לפני המיפנה
בעמדת כרושציב, המפלגה הקומוניסטית
הצרפתית התנגדה למינשר ופעלה נגדו לא
פחות מאשר ממשלת דה'גול.

רגל נטויה

הדו"ח המיוחד, נסיכה או רצה?" (הער'
ים הזה 1202) כולל בחובו גם רצה בדיבה
של "הקת", בצל י'

להקת, "בצל ירוק"
לא שטטה מעולם
את הנגל, ואף אי'
נה מתכוונת לעשות
ואת, כפי שהיו רי'
צים אולי בסתריו'
לכס, תיאטרונים
השנהלת
אחד מהם אחראית
בוודאי להרלפה כי'
פרשה זו. חבל שי'
ברו"ח כה חשוב על
נסיסתו של התואמי'
רוו הישראלי, ניכ'
רים סימני חיים
יחידים דווקא בהש'
מצותו של תיאטרון

מסים

שנסגר זמנית כדי לא להלאת את הציבור
עם, בסמפוסיתר כשאין לו מה להניד — סגר
לה חשובה, שתיאטרונים אחרים לא למרו
אותה עדיין.

אודה לכם אם תפרסמו מכתבי זה בהכח'
שה' רשמית מאוד לפרס זה, ולא לרו"ח
כולו.

אלכס מסיס, החברה המאוחדת
לאירוים ולחסיציבור בע"מ, תל-אביב

הדף-אדק פאר מאמא-השון

וואם פארע חוצפה עם איז צו באהאנד'
לען יידיש אויף און מיאוסן אופיין! דאר
שרייבער פון דער רעצענזיע וענן דושינאס'
פארשטעלונג (העולם הזה 1204) האט וואר'
שיינלעך פארנעסן אז ער מאכט דערמיט חווק
זאן זיין מאטעריאלס "ישראל, אט וענען
די נרייזן וואס איר האב געפינען איז דער
דאזיקער רשימה:

געשריבן:	דארף זיין:
א נורמאלע	א נארמאלע
נאוונט	נעזונט
חוקמקס	חאכמקס
וואיער	ווייער
מויט	מען ועם
הוט	האט
מעבן	מאכן
צורעם	צארעם
ווס	וואס
וואלאן	ואלו
פרנוכע	פרנסה
מיייר	מיר
דעם	דאם
די	דער
באסער	בעסער
פרגוראמע	פראגראם

אזוי קאן נאר שרייבן א סאכרע, אין
עפיהארע, וועלכאר האט נישט קיין שפור
כבוד צו די לאנגע היסטאריע פון גרויסן
יידישן פאלק.

וויסע זיידערמאן, יפו

שיחות בפירנצה

קראתי בענין רב את הדו"ח של העורך
על ועידת פירנצה (העולם הזה 1203). אך
הוא לוקה בחסר. העורך אמנם רומז על
שיחות שניהל עם הנציגים הערביים השונים
מחוץ לאולם הוועידה, אך אינו מפרט את
תוכנו.

אחרי שיחותיו של מר אבנרי עם הדיפלומ'
מאסים הערביים בעצרת או"ם לפני שנתיים,
פירסם בהרחבה פרטים מאלפים על תוכן
השיחות, והברר עוד לנו אז לעמוד על
סיכויי השלום במזרח התיכון. הפעם נמס'
מבד, שמא יוסיף על כך מאמר שני?

אביגדור חיילון, חיפה

לאור המצב הנוכחי במרחב, אין העורך
סבור כי פירסום פרטי שיחות בלתי-רשמיות